

MY DAUGHTER

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: DÓTTIR MÍN

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE — GILLETTENARRATIVE.COM

Við vorum nýsest við borðið. Hún sat á móti mér. Konan mín, sem sat til hliðar, spurði hvers vegna ég horfði á hana í þögn, án þess að segja orð.

Hún spurði hvort það væri einhver ástæða, eitthvert ástand, eitthvað sem hefði beint athygli minni þannig.

Ég var að borða pylsuna mína – það besta sem ég gat fengið, jafnvel á Ítalíu – og augu mín leituðu að augum hennar. Giorgia. Dóttir mín. Ég reyndi að skilja hvað hún hefði að geyma.

Hún var sannarlega hluti af mér. Ófullkomleiki minn í fullkomnum líkama. Fágaður hugur. Kona.

Á einum tímapunkti stóð hún upp til að andmæla einhverju sem ég hafði sagt áður – nánast til að leiðrétta mig, með þessum hætti sínum, þessum persónuleika – og reyndi að klappa mér nokkrum sinnum á axlirnar. Svona klapp sem mæður gefa börnum.

En ég var bara faðir hennar. Og ég brosti við tilhugsunina um að ég hefði við hlið mér aðra konu, á eftir móður minni, með sama hlutverk: ekki að vernda mig heldur að stjórna mér. Þetta voru örlög mín.

Ég spurði sjálfan mig hvers vegna. Hvað sál mín væri í raun og veru. Hvern ég væri fulltrúi fyrir á þeirri stundu. Ég spurði sjálfan mig, í fullri einlægni, hver andskotinn ég væri.

Sömu spurningar spyr fólkið sem þekkir mig. Þeir sem lesa mig. Og kannski einn daginn, frá einhverju horni í New York, sjá þeir mig með vagn, gefandi pylsur á götunni – bara fyrir gleðina af því að sjá fólk brosa. Eins og það hefur alltaf verið, í 61 ár. Án þess að neinn borgi neitt.

Því það er það sem ég er.

Nando